

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

phanus, sed eo ipso circumcissionem abrogavit, quæ duratura erat ad tempus *δι' ὀφθάλμου*, Ebr. 9. v. 10. Sicut enim is qui thesaurum in agro abscondit, signum certum loco apponit, thesauro verò ablato, signum etiam tollit: Ita quoque Deus noster, cum pretiosissimum thesaurum mundi Salvatorem in Abrahamæ posteris absconditum servaret, apposuit ei signum circumcissionis. Veniente autem temporis plenitudine, quæ Christus Salvator in carne exhibitus est, signum etiam thesauri, circumcissionem videlicet, abrogare voluit. Mutato enim testamento, Ebr. 8. v. 7. Jer. 31. v. 31. Sigilla etiam mutata sunt, dum circumcissioni baptismum Christus novi Testamenti mediator substituit, Col. 2. v. 11.

Spiritualis autem Circumcisio in vigore suo adhuc permanet, de qua Moses Deut. 10. v. 16. Jer. 4. v. 4. Christus, Matth. 18. v. 8. & Paulus, Rom. 2. v. 28. 29. hinc pii dicuntur circumcisi, non manufactâ, sed Christi circumcissione, in expoliatione corporis peccatorum sita, Col. 2. v. 11. Atque hæc est illa Spiritualis circumcisio, quam sub initium novi anni instituere debemus, ut puro corde, ore, oculis, auribus, manibus, pedibus, &c. Deo serviamus, Eph. 4. v. 22. Notetur igitur ex Evangelio prælecto

1. *Tempus.* Octavo die statim circumciscus est puer Jesus: ita Spiritualis circumcisio non est differenda, Sir. 18. v. 22. Zipporæ exemplum vos terreat, Exod. 4. v. 24. Qui tardat converti, periculum facit animæ, quia mors non tardat, inquit Bernhardus.

2. *Modus.* Puer Jesus circumciscus est cultro ferreo, vel lapideo, Exod. 4. v. 25. Jos. 5. v. 3. vide Lutheri marginalia. Nos

cultrum Spiritus usurpemus, & membratim corpus peccati circumcidamus, ut moriatur vetus & exurgat novus homo, 2. Cor. 5. v. 17. tunc laus nostra erit ex Deo, & non ex hominibus, Rom. 2. v. 29.

3. *Effectus.* Sicut enim infantes Israelitarum per circumcissionem gratiam & salutem æternam consequabantur: Ita nos quoque per spiritualem circumcissionem, id est, per pœnitentiam à peccatis absolvimur, & in numerum filiorum Dei adoptamur, Ezech. 18. v. 21. seqq.

De Secundo.

Restat altera pars Evangelii, *de nominis impositione*, ubi tria iterum ponderanda occurrunt

1. *Nominis elegantia.* Nam vocatum est nomen ejus Jesus, inquit Evangelista, quod est

1. *Nomen peculiare*, soli Christo competens. Licet enim in V. T. aliis quoque personis assignatum inventatur, typi tamen duntaxat fuerunt Jesuli nostri, sicut omnia V. T. sacrificia, Col. 2. v. 17.

Josua Dux populi Israelitici, adumbravit officium ejus regiun, Ecclesiam defendendo, hostes vincendo, quietem & tranquillitatem comparando, ut facilis inter Josuam & Christum est comparatio.

Josua Sacerdos summus, qui populum Judaicum ex captivitate Babylonica in patriam reduxit & templum restauravit, Zach. 3. v. 1. Hagg. 1. v. 1. adumbravit officium ejus sacerdotale, cujus vi peccata nostra obtulit super lignum *ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ*, 1. Pet. 2. v. 24. & adhuc ad dextram Dei interpellat pro nobis, Rom. 8. v. 34.

Oseas Propheta ut & Siracides, adumbravit

braverunt officium ejus Propheticum. Est enim Propheta magnus, Deut. 18. v. 15. qui voluntatē Patris nobis revelavit, Joh. 1. v. 18.

Vides igitur, quod hoc nomen Christo competat κατ' ἐξοχὴν, Personis verò nominatis saltem typicè & figuratè. Propterea honorandum est tanquam nomen super omne nomen, Phil. 2. v. 9. invocandum est; tanquam arx munita & turris refugii nostri, Prov. 18. v. 10. quisquis enim nomen Domini Jesu invocaverit, salvabitur, Rom. 10. v. 13.

2. *Nomen salutare.* Jesus enim idem est quod Salvator, ut ipse angelus explicat, Matth. 1. v. 21.

Omnibus est nomen non nominis omnibus omen, ut exempla comprobant. David filium suum vocabat Absolon, id est, Patrem pacis, qui tamen non pacis sed belli pater & author existerat, 2. Sam. 15. v. 1. Salomo filium suum appellabat Rehabeam, quod idem est ac dilatio populi, qui non dilator sed dissipator regni postmodum existerat, nam decem tribubus amissis vix duos retinebat, 1. Reg. 12. v. 16. Zachæus simplicem notat, qui non erat homo simplex, sed nequam duplex, Luc. 19. v. 2. At puer hic Jesus vocatur, & nomen hoc ipso opere comprobatur tam privativè, malum avertendo, Dan. 9. v. 24. 1. Joh. 2. v. 2. 1. Thess. 1. v. 10. Gal. 3. v. 13. Col. 1. v. 13. Os. 13. v. 14. 1. Cor. 15. v. 55. quam positivè, salutem instaurando, 2. Cor. 5. v. 21. Rom. 5. v. 1. Gal. 4. v. 5. 1. Cor. 1. v. 30. 2. Tim. 1. v. 10.

Respirate ergò perditum, venit Jesus quærere, & salvum facere quod perierat, exclamatur Bernhardus. Nulla est tam magna perturbatio, quam non mitigat nominis hujus recordatio.

Premunt te peccata: habes Jesum qui in se recepit, Es. 53. v. 4. Insidiatur Satanas?

habes Jesum, qui contrivit caput serpentis, Gen. 3. v. 15. Urget crux & calamitas? habes Jesum, qui ipse passus & tentatus est, ideoque juvare potest eos qui tentantur, Ebr. 2. v. 18.

II. *Imponentis præstantia.* Ab Angelo enim vocatum est, scribit Lucas, & intelligit per Synecdochen generis Archangelum Gabrielem, qui Mariæ Virgini hoc in mandatis dabat, ut nomen Jesu filio suo imponeret, Luc. 1. v. 31. Aliàs parentibus hoc incumbit, ut liberis suis nomina imponant, vide Gen. 21. v. 3. c. 29. v. 32. & 41. v. 51. sed nomen Jesuli nostri de cælo venit, & ab angelo vocatur, ut cognoscamus, salutem nostram non in terris, aut in propriis meritis quærendam, sed à solo Deo expectandam esse, Rom. 6. v. 23. Eph. 2. v. 8.

III. *Temporis Circumstantia*, quando nomen hoc inditum, nempe priusquam in utero conciperetur. Ubi rursus aliquid novi contigit, nam ante conceptionem & natiuitatem aliàs in rerum natura impositio nominis frustranea est, sed hîc utilis valde & salutaris. Videmus enim, quod hic infans non sit vulgaris infans, sed aliquid magni in recessu habeat, quia profuit antequam fuit, & ante conceptionem in V. quoque T. nominis sui efficaciam in Patribus salvandis demonstravit, Act. 15. v. 11. Apoc. 13. v. 8. Ebr. 13. v. 8. Hinc tribus vicibus nomen hoc ipsi impositum est. Primò ante conceptionem, Luc. 1. v. 31. Secundò post conceptionem, Matt. 1. v. 21. Tertiò post natiuitatem in circumcissione, ut testatur Evangelium, quia futurus erat Salvator totius mundi, cujus natiuitas omnibus hominibus prodesse debebat, qui ante, in & post adventum ejus in carnem, vixerunt, & adhuc vivunt, Act. 10. v. 43. 1. Tim. 2. v. 6. Joh. 3. v. 16.